

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/44/2018
Identifikačné číslo spisu:	1416010137
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1416010137.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovcej a JUDr. Patrika Příbelského, PhD, na verejnom zasadnutí konanom 21. novembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. Q. a, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a iné, o dovolaní Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2017, sp. zn. 1To/62/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2017, sp. zn. 1To/62/2017, vo výroku v bode I.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 39 ods. 4 Trestného zákona v p r o s p e c h obvineného A. Q..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2017, sp. zn. 1To/62/2017, vo výroku v bode I. sa z r u š u j e.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Bratislave sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinený A. Q. nar. XX. K. XXXX v Bratislave, trvale bytom U. - N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, b e r i e d o v ä z b y z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Lehota väzby začne plynúť okamihom vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. dňom 21. novembra 2018 o 09.40 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej aj „súd prvého stupňa“) z 21. marca 2017, sp. zn. 3T/53/2016 bol obvinený A. Q. uznaný v bode 1/ rozsudku za vinného z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a v bode 1/ a 2/ rozsudku z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/ obvinený v čase od 19:30 hod. dňa 18.10.2014 do 13:45 hod. dňa 19.10.2014 v U. - D. Q. T., v chatovej oblasti T., na parcele č. XXXX/XX sa vlámал do záhradnej chatky tak, že neznámym spôsobom a predmetom prestrihol oplotenie záhrady, vnikol na pozemok, následne neznámym spôsobom a predmetom ohol vonkajšie mreže a rozbil sklenenú výplň okna, vošiel do chatky a vzal odtiaľ 1ks elektrocentrálu Powermeister, 1500w žltej farby, neznámeho výrobného čísla v hodnote 150,- Eur, 1ks elektrocentrálu EINHELL 950W, tehlovo oranžovo - šedej farby, neznámeho výrobného čísla v hodnote 50,-Eur, 1ks pružinovú vyžinačku s príslušenstvom zn. Pattfield B-Trimmer v hodnote 88,38,- Eur, 1ks plynovej bomby modro zelenej farby o objeme 2L v hodnote 10,- Eur, 1ks káblový bubon - predlžovačka s ochranou, 20 metrová so 4 zásuvkami modro čiernej farby v hodnote 15,- Eur, 50 metrová oranžovej farby v hodnote 15,- Eur, čím poškodenému T. T., trvale bytom R. X. X., U., spôsobil škodu vo výške 328,38 Eur,-, ďalej obvinený taktiež v tom čase a na tom istom mieste, na vedľajšej parcele č. XXXX/XX sa vlámал do záhradnej chatky č. XX a to tak, že doposiaľ nezisteným spôsobom prestrihol oplotenie, vnikol na pozemok, poškodil zámok na dverách do pivnice, vošiel do pivnice a vzal odtiaľ 1ks elektrocentrálu zn. OHC Motor 1kW, čierno - červenej farby, používanú cca 3 roky v hodnote 75,- Eur, potom sa presunul po pozemku k dverám do prízemí chatky, kde doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom vyломil FAB zámok na dverách a z prízemí odcudzil 1ks krovínorez zn. Stihl, typ FS-55, výrobné číslo XXXXXXXXXX, používaný cca 4 roky v hodnote 20,- Eur, čím poškodenej N. F., trvale bytom F. č. XX, U., spôsobil škodu vo výške 95,- Eur, ďalej obvinený taktiež v tom čase a na tom istom mieste, na vedľajšej parcele č. XXXX/XX sa vlámал do záhradnej chatky č. XX a to tak, že doposiaľ nezisteným spôsobom vnikol na pozemok chatky a následne nezisteným spôsobom a predmetom rozbil 4ks sklenených tvárnic, vošiel do chatky a vzal odtiaľ 1ks motorovú pílu zn. Stihl, oranžovej farby, používanú cca mesiac, neznámeho modelu, neznámeho výrobného čísla, v presne nezistenej hodnote, 1ks príklepovú vrtačku zn. OK, žltá - čiernej farby, neznámeho modelu, neznámeho výrobného čísla, používanú cca 2 roky v presne nezistenej hodnote, 1ks vrtačku neznámej značky, nezisteného modelu, neznámeho výrobného čísla používanú 4 roky v presne nezistenej hodnote, čím poškodenému J.. H. Y., trvale bytom R. F. č. XXXX/XX, U., spôsobil škodu v presne nezistenej výške, pričom obvinený sa skutkov dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/145/2014, zo dňa 25.03.2014, právoplatným dňa 25.03.2014 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 0T/141/2014, zo dňa 26.09.2014, právoplatným dňa 26.09.2014 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., teda obvinený spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške minimálne 423,83 Eur,

2/ v presne nezistenom čase približne od 12,00 hod. dňa 21.12.2014 do 11,15 hod.dňa 22.12.2014 sa vlámал do chatky na X. v Bratislave, zapísanej na parcelnom liste č. XX XXX v k. ú. U. - T. a to tak, že v časti pri záhradke presne nezisteným predmetom prestrihol pletivové ohradenie pozemku, vnikol na pozemok chatky, následne presne nezisteným predmetom za použitia násilia odstránil visiaci zámok a poškodil cylindrický zámok, ktorým bola uzamknutá kovová mreža vchodových dverí, následne presne nezisteným spôsobom za použitia násilia prekonal uzamykací mechanizmus zámku vchodových dverí, vstúpil do chatky, z ktorej odcudzil 4ks letné pneumatiky zn. Barum 15", obuté na zliatinových diskoch, orig. Škoda na vozidlo Fabia v hodnote 350,-Eur, 1ks LCD televízor zn. Samsung v hodnote 150,- Eur a 1ks chvostovú pílu zn. Bosch PZF500E, v prenosnom kufríku v hodnote 100,-Eur a to tak, že uvedené veci vyniesol z podkrovia chatky, pričom pneumatiky spolu s doskami nechal položené na terase chatky a televízor spolu s chvostovou pilou nechal pri otvore v prestrihnutom oplatení chatky a následne bol

vyrušený manželom poškodenej H. U., čím poškodenej R.. M. U., CSc., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, U., spôsobil škodu poškodením zámkov a LCD televízora zn. Samsung vo výške spolu 350,- Eur, hoci bol rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III, právoplatným dňa 26.09.2014, sp. zn. OT/141/2014 za taký čin odsúdený.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušil výrok o vine a treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/7/2016, zo dňa 06. apríla 2016, právoplatný dňa 02. júna 2016, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaviazal obvineného k náhrade škody poškodenej PhDr. M. U., CSc., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom N. XX, U., vo výške 350,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd odkázal poškodených Mgr. H. Y., nar. XX. J. XXXX, bytom R. F. XX, U. a T. T., nar. XX. J. XXXX, bytom Q. XX, U., s nárokom na náhradu škody na civilný roces.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený proti výroku o treste. Z obsahu písomného podania obvineného, ktoré je súčasťou spisu vyplýva, že jeho odvolanie smerovalo aj proti výroku o vine a právnej kvalifikácii. Odvolanie proti rozsudku krajského súdu podala aj okresná prokurátorka, a to v neprospech obvineného, v časti výroku o treste.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 11. októbra 2017, sp. zn. 1To/62/2017, v bode I, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a vo výroku, ktorým bol obvinený zaviazaný k náhrade škody poškodenej PhDr. M. U., CSc.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému uložil za trestné činy v bodoch 1/ a 2/ odvolaním napadnutého rozsudku podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, súd pre výkon uloženého trestu obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona odvolací súd zrušil výrok o vine a treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/7/2016 zo 06. apríla 2016, právoplatný 02. júna 2016, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad;

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zaviazal obvineného k náhrade škody poškodenej PhDr. M. U., CSc., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom N. XX, U. vo výške 350,- Eur.

V bode II. rozsudku krajský súd podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie obvineného, ktoré podal proti výroku o vine zamietol.

Proti vyššie označenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie Generálny prokurátor Slovenskej

republiky z dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku. Na verejnom zasadnutí zástupkyňa generálneho prokurátora upresnila, že dovolanie smeruje proti výroku v bode I. dovolaním napadnutého rozsudku.

V písomných dôvodoch dovolania poukázal na to, že odvolací súd pri ukladaní trestu použil § 38 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, a to z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností. V dôsledku toho zvýšená dolná hranica trestnej sadzby bola 5 rokov a 4 mesiace. Následne odvolací súd na základe analogickej aplikácie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona znížil trestnú sadzbu o jednu tretinu, v dôsledku čoho uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax (R 32/2009) však generálny prokurátor dôvodí, že ak odvolací súd ustálil, že prevažujú priťažujúce okolnosti a zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby, základom pre jej zvýšenie bol rozdiel medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby tak, ako to predpokladá § 38 ods. 8 Trestného zákona. Tento rozdiel je pri trestnom čine podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona 7 rokov, pričom jedna tretina predstavuje 2 roky a 4 mesiace.

Ak teda odvolací súd postupoval analogicky podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona a znížoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, mal ju znížovať takým spôsobom, že od zníženej trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace mal odpočítať jednu tretinu (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/19/2012). Pri sadzbe 5 rokov a 4 mesiace je jednou tretinou 21 mesiacov a 10 dní; preto je dolná hranica trestnej sadzby 3 roky, 6 mesiacov a 20 dní pri aplikácii zníženia podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona. Odvolací súd však pri znížovaní dolnej hranice o jednu tretinu pochybil a nesprávne aplikoval § 38 ods. 8 veta za bodkočiarkou Trestného zákona, preto uložil trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, a to vo výmere 3 roky. Pri správnej a zákonu zodpovedajúcej aplikácii § 39 ods. 4 Trestného zákona aj s poukazom na závery obsiahnuté v R 32/2009 predstavuje správne vypočítaná dolná hranica trestnej sadzby 3 roky, 6 mesiacov a 20 dní.

S poukazom na vyššie uvedené generálny prokurátor dôvodí, že rozsudkom odvolacieho súdu bol porušený zákon v ustanovení § 39 ods. 4 Trestného zákona v prospech obvineného A. Q.. Navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací rozhodol tak, že

- podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vysloví, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/62/2017 z 11. októbra 2017 bol porušený zákon v ustanovení § 39 ods. 4 Trestného zákona v prospech obvineného A. Q.,
- podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zruší právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/62/2017 z 11. októbra 2017,
- podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikáže Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený A. Q., prostredníctvom obhajkyne Mgr. Zuzany Balážovej, advokátky Advokátskej kancelárie Y.s s.r.o., so sídlom J.. Navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietol. Podľa názoru obvineného je rozsudok odvolacieho súdu vecne správny a stotožňuje sa s ním; odvolací súd správne aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, na základe ktorých uložil trest odňatia slobody v príslušnej výmere. Obvinený pritom opätovne poukazuje na skutočnosť, že iný ako už uložený trest by bol v kontexte okolností spáchania jednotlivých čiastkových útokov, ako aj s prihliadnutím na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní a priznanie sa ku skutkom veľmi prísny, pričom účel trestu plne splní trest uložený odvolacím súdom. Dodáva, že skutku sa nedopustil v úmysle získať bezprácnym spôsobom majetkový prospech, ale z dôvodu pretrvávajúcej zlej situácie v rodine, ktorej je živiteľom, čo rovnako nebolo pripočítané k poľahčujúcim okolnostiam. Záverom konštatuje, že už spodná hranica trestnej sadzby, na ktorej mu bol trest uložený, je v ostrom kontraste so závažnosťou spáchaných drobných krádeží a s prihliadnutím na správanie obvineného vo výkone trestu odňatia slobody, a na osobné a rodinné pomery obvineného bolo možné zvážiť aj uloženie trestu pod spodnú hranicu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Dovolanie generálneho prokurátora bolo takisto doručené na vyjadrenie aj poškodeným PhDr. M. U., CSc. (č. l. 354 spisu), Mgr. H. Y. (č. l. 353 spisu) a T. T. (č. l. 355 spisu), ktorí sa v súdom určenej lehote k podanému dovolaniu, ako ani k vyjadreniu obvineného k dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). V dovolaní je uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 Trestného poriadku).

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku, súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku, dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania v zmysle ustanovenia § 382 Trestného poriadku, naopak zistil, že sú dané dôvody dovolania, určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktorom preskúmal obsah dovolania so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku.

Z bližšieho písomného odôvodnenia podaného dovolania vyplýva, že generálny prokurátor sa nestotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu a ním uložený trest odňatia slobody považuje za uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, čím je podľa generálneho prokurátora daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8, veta prvá Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby;

základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí páchatel', ktorý si prisvoji cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, sa dopustí páchatel', ktorý spácha čin uvedený v ods. 1 (alebo ods. 2), hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený; rovnako, kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 4 písm. b/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e/ Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, trestného činu porušovania domovej slobody sa dopustí páchatel', ktorý neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrúva.

Podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorej definícia je obsiahnutá v § 194 ods. 2 písm. a/ vyššie citovaného ustanovenia, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené uvádza, že ak pri rozhodovaní o treste majú byť použité ustanovenia o úprave trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona z dôvodov uvedených v § 38 ods. 3 až 6 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona, konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Trestného zákona. Následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Trestného zákona, a napokon sa určí konkrétne rozpätie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona (obdobne R 32/2009).

Zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a zníženie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa vykoná len s prihliadnutím na upravenú hornú, resp. dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom ustanovenie § 38 ods. 8 veta za bodkočiarkou Trestného zákona sa v týchto prípadoch nepoužije. Pod pojmom zákonom stanovená trestná sadzba sa rozumie sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti Trestného zákona po jej úprave podľa ustanovení všeobecnej sadzby Trestného zákona; to neplatí, pokiaľ ide o zločin, ktorý sa považuje za obzvlášť závažný podľa § 11 ods. 3 Trestného zákona (obdobne opäť R 32/2009).

S poukazom na vyššie citované právne úvahy je preto na tomto mieste potrebné prisvedčiť argumentácii generálneho prokurátora, nakoľko krajský súd postupoval nesprávne, ak opierajúc sa o ustanovenia § 38 ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 za súčasnej aplikácie § 38 ods. 8 Trestného zákona uložil obvinenému A. Q. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Pri existencii pre obvineného nepriaznivého pomeru príťažujúcich a poľahčujúcich okolností je základom pre zvýšenie trestnej sadzby rozpätie vyplývajúce z vyššie uvedených ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, predstavujúce rozdiel medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby; toto rozpätie predstavuje s poukazom na citované zákonné ustanovenia sedem rokov. Uvedená prevaha príťažujúcich okolností má za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby za zbiehajúce sa trestné činy o jednu tretinu, teda o 2 roky a 4 mesiace; po tomto zvýšení je potrebné dolnú hranicu trestnej sadzby ustáliť vo výmere 5 rokov a 4 mesiace.

Ak teda krajský súd pristúpil k následnej aplikácii § 39 ods. 4 Trestného zákona, uvedená trestná sadzba po jej opätovnom znížení o jednu tretinu mala predstavovať po správnej aplikácii citovaných ustanovení Trestného zákona 3 roky, 6 mesiacov a 20 dní; naproti tomu krajský súd zrejmosťou matematickou chybou uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Na základe uvedeného najvyšší súd na verejnom zasadnutí dovolaniu vyhovel, keďže je zrejmé, že je splnený uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, a to v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vo výroku v bode I tohto rozsudku porušenie zákona v prospech obvineného A. Q. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, v ustanovení § 39 ods. 4 Trestného zákona.

Dovolací súd zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Bratislave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na základe dovolania výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

V dôsledku uvedeného vyslovenia porušenia zákona a následného zrušenia výroku v bode I rozsudku krajského súdu zanikol zákonný dôvod pre ďalší výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený obvinenému A. Q.. Senát dovolacieho súdu preštudoval predložený spisový materiál a zistil, že obvineného nemožno prepustiť na slobodu, keďže je u neho daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Medzi okolnosti odôvodňujúce existenciu uvedeného väzobného dôvodu patrí nepochybne najmä skutočnosť, že v osobe obvineného ide o páchatela, ktorý bol doposiaľ už 16 krát súdne trestaný, a to za typologicky takmer bezvýnimočne totožnú majetkovú trestnú činnosť; skutky, ktoré predstavujú predmet trestného stíhania v preskúmvanej trestnej veci navyše spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/172/2013.

Záverom treba poznamenať, že dĺžka trvania väzby obvineného v zmysle § 380 ods. 3 Trestného poriadku sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní a začína plynúť vyhlásením rozhodnutia o väzbe, resp. okamihom ukončenia teraz vykonávaného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.